

Kje so vzroki?

Ze dalj časa se sprašujemo, kaj se dogaja s šele začeto stolpnico na Bavarskem dvoru. Dolgo časa namreč ni bilo videti, da bi se na tem gradbišču kaj delalo. Pred kratkim pa smo spet opazili nekoliko več življenja.

Napotili smo se v gradbeno podjetje Tehniko in poiskali tehničnega direktorja ing. Borisa Štrublja ter se z njim pomenili o tem.

»Dela so bila res ustavljena. Vzrok za to je bil v napaki, ki se je vtihotapila med izdelovanjem načrtov in proračunov. Statični proračun je bil zadovoljiv, med gradnjo pa se je izkazalo, da bi s postavitvijo fasade prišlo do nekoliko prevelikih upogibov, kar bi neustrezno vplivalo na tehnično kvaliteto ostalih del.

Tako smo morali delo ustaviti in narediti ponovne analize ter odpraviti napako.«

Torej se sedaj lahko dela nadaljujejo?

»Naj bi se nadaljevala, vendar se ne. Vzrok pa je le eden, ni denarja.«

Odločili ste se za gradnjo, sedaj pa ni denarja. Kako to?

»Kompleks Bavarski dvor bo, ko bo narejen, sestavljen iz šest stolpnice, ki bodo visoke od 14 do 19 nadstropij. Trenutno pa je v gradnji stolpnica S2, ki bo visoka 17 nadstropij. Ko smo se leta 1973 odločili investirati to gradnjo, saj smo tudi izvajalci del, smo se odločili, da bo to objekt, ki bo namenjen izključno za poslovne prostore, ker je tovrstna potreba obstajala in še vedno obstaja. V to nas je prepričala tudi ugotovitev, da ne bi bilo problemov pri prodaji ali oddaji poslovnih prostorov, saj smo bili dogovorjeni s celo vrsto interesentov, ki so bili pripravljeni dati polog.«

Kaj to pomeni, da sedaj odpovedujejo?

»Prav dobesedno ne, vendar tudi sami nimajo denarja. Točneje povedano, gre za spremenjeno politiko investicij, ki je bila nujna in bo tudi koristila, žal pa je nas kot investitorje in izvajalce postavila v trenuten položaj. Polog, ki je pri pričetku del znašal 30 odstotkov, znaša sedaj 50. Vedeti moramo tudi to, da gre tu za velike denarje in da teh dvajset dodatnih odstotkov znese kar veliko. Tako so naši interesi prisiljeni dobro premisliti, preden vložijo denar, če ga mogoče kje druge ne potrebujejo bolj nujno.«

In kdaj se bo položaj popravil in dela nadaljevala?

»V tem trenutku verjetno ni nikogar, ki bi na to lahko odgovoril. Čakati bo namreč potrebno na odločitev bank, ki razpolagajo s sredstvi, kako bodo ta sredstva razporedile in koliko bomo dobili mi. Tako se lahko vrnemo na začetek zaradi dopolnitve. Ne pomeni dobesedno, da nimamo denarja, le manjka ga in ne moremo zagotoviti tistih novih dvajset odstotkov investicijskega pologa, ob začetku del pa smo imeli ves polog.«

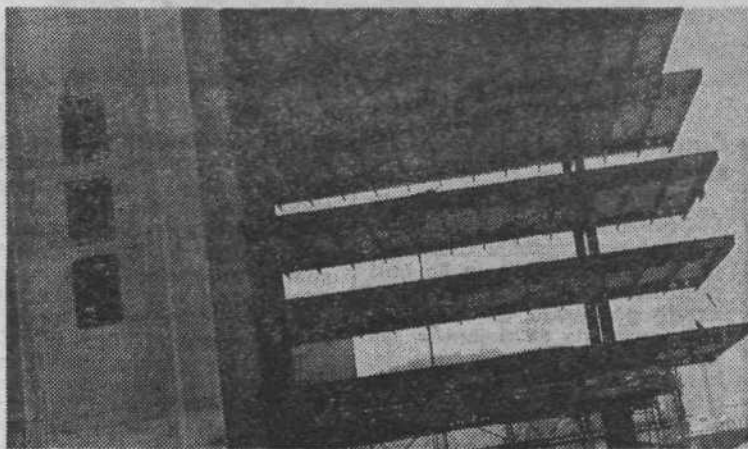
In kako to, da se kaj takega zgodi prav pri tako velikem projektu?

»To se ni zgodilo samo nam, temveč še marsikateri delovni organizaciji, ki se ukvarja z gradbeništvom ali pa katerem drugem investitorju.«

Če povzamemo vaše besede, pomeni, da ste pač na takem mestu, ves čas pred očmi mnogih občanov, da je zanimanje za dogajanje na tem gradbišču toliko večje?

»Da.«

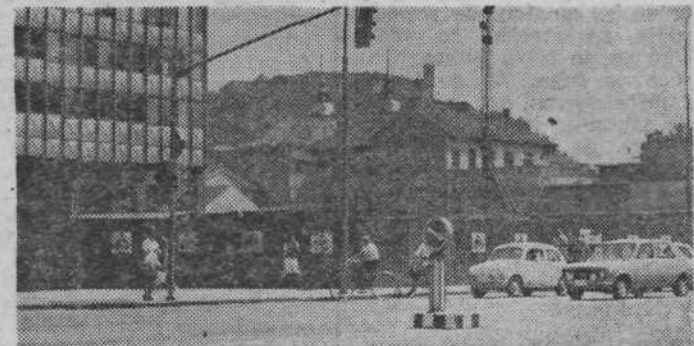
T. P.

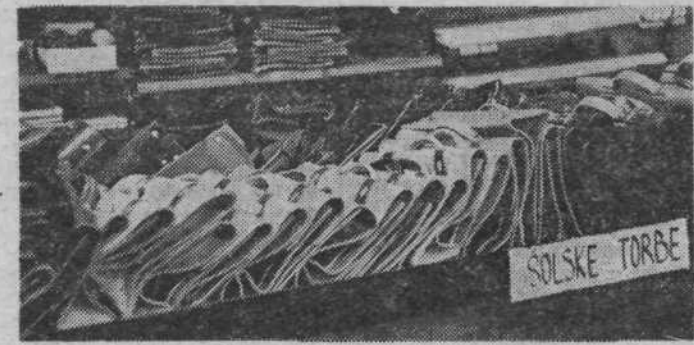
... Stopnice, po katerih se vzpenjajo izgube.

Dopusti so za nami

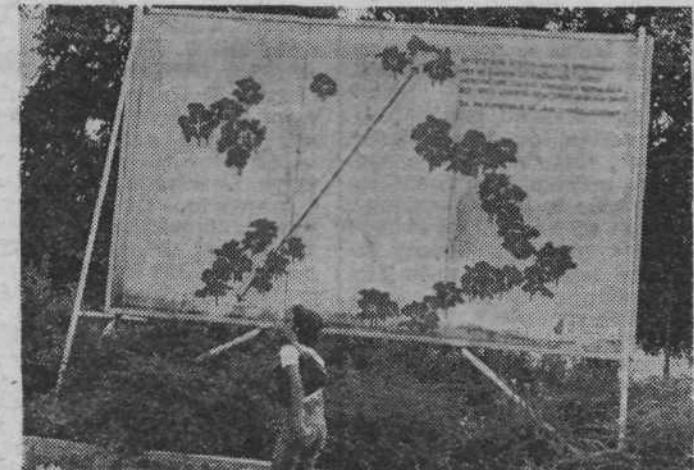
Dopusti so več ali manj za nami in spet smo v Ljubljani, na svojih delovnih mestih, v šolskih klopih... Zaželeli smo si našega lepega mesta in se s fotoaparatom sprehodili po njegovih ulicah.

Najbolj nas je razveselilo dejstvo, da se je naše mesto med našo odsotnostjo bolj malo spremenilo. Kaže, da bodo planke na Titovi cesti pred Metalko postale že tradicija in ne bo čudno, če se bodo začele pojavljati tudi na razglednicah.

Mihec, Tatjana, Grega... Vsi se že odpravljajo v šolske klopi in je treba kupiti to in ono. Denar smo pripravili, zaradi cen se že za glavo držimo, najhuje pa nas šele čaka. Knjig namreč ni, vsaj ne vseh, ki jih rabimo. Tisti, ki pošiljajo otroke prvič v šolo, bodo kar debelo pogledali, bolj izkušeni pa se niti ne zmenijo več za to, saj smo s to boleznijo okuženi že vrsto let.

Še vedno v formi in polni kondicije, ki smo jo nabrali na morju, smo si zaželeli še nekoliko plavanja in rekreacije. S tem namenom smo jo mahnil v zimski bazen v Tivoliju. A glej ga, zlomka! Bazen smo odprli že pred dolgim časom, po prehodu skozi objekt se tudi že sprehajamo, navadili smo se tudi divjih mladeničev na motornih kolesih. Lepo in prav, le kdo bi si mislil, da je ta prehod še vedno zaprt in spoštovani sprehajalci in sprehajalke sploh ne upoštevajo opozorila, ki še vedno straši nedaleč od igrišča za golf.

Ubogali smo puščico in ji sledili do restavracije v zimskem bazenu. Vsem znanjem pa odsvetujemo tako početje, saj so cene tako vroče, da vam niti mrzla voda ne bo pomagala priti do sape.

Tako smo se torej sprehodili in si ponovno ogledali naše mesto. Ob vsem tem smo se spomnili tudi nekdanjega vzdevka, da je Ljubljana bela. V to težko verjamemo, saj o beli Ljubljani sledu še ni.

Toni Perić

Enotna fronta

V teh mesecih bijemo boj za stabilizacijo, ki je hkrati boj za samoupravljanje. Zakaj je to potrebno, ni treba posebej razlagati. Enostavno, porabili smo več, kot smo naredili, uvažali več kot izvažali in dolga leta je marsikdo dobro živel od teh neskladij. In to se je moralo končati.

Cilj je sedaj jasen, pot pa težka in neprijetna. Prehoditi jo pa seveda moramo, in sicer vsi. Kdorkoli, ali posameznik ali organizacija, ki bo ostal ob strani, bo ostal s tem zunaj tokov našega družbenega dogajanja in s tem povzročil lastno usihanje in konec brez fanfar. V tej mobilizaciji delovnih ljudi imajo največji vlogi subjektivne sile oziroma zveza komunistov, zveza sindikatov in zveza socialistične mladine, ki delujejo v okviru socialistične zveze delovnega ljudstva. Praksa je lepo pokazala, da kjer ne delujeta ena ali dve teh družbenopolitičnih organizacij tudi tretja, z vso dobro voljo in zagnanostjo ne more doseči večjih premikov. Lahko se muči in poskuša, toda prej ali kasneje jo bo ohromila neenotnost tam, kjer bi morala biti enotna fronta sil.

Tako je na primer OK ZSMS Ljubljana Center na podlagi tielovnega programa sekretariata RK ZSMS za uresničevanje ciljev družbenoekonomske politike sklical zbor predsednikov osnovnih organizacij ZSMS ter organov občinske konference. Zbor je sprejel naslednje sklepe in stališča ter opredelil:

— zbor sprejema operativni program sekretariata predsedstva RK ZSMS;

— v vseh osnovnih or-

ganizacijah ZSMS morajo biti sestanki o izpolnjevanju zastavljenih ciljev; — osnovne organizacije ZSMS pripravijo akcijske programe in se aktivno vključijo v delo akcijskih odborov; — o delu osnovnih organizacij redno obveščajo predsedstvo; — organizirati je treba skupine za obiske; — vse osnovne organizacije ocenijo lastno dejavnost.

Sedaj pa že imamo očno izvajanje teh sklepov. V večini osnovnih organizacij so pismo sekretariata obravnavali in se vključili v delo akcijskih odborov. V nekaterih organizacijah je prevladalo spoznanje, da mladi tudi lahko dajo pobude za izboljšanje situacije, da bitka za stabilizacijo pomeni bitko za samoupravljanje. Drugod so spet zaostri disciplino ob delu, ugotavljanje upravičenosti boleznin ipd. Izpostavili so odgovornost članov ZSMS do izpolnjevanja sprejetih sklepov in stališč.

Seveda pa položaj še zdaleč ni povsod tako rožnat. Ponekod sloni delo samo na predsedniku ali ozkem krogu in če teh ni, mladinske organizacije ni. Druge so spet mladinci opazili nepravilnosti, vendar ostali samo pri ugotovitvah, ki jih lahko samo ponavljajo ob vsakem obisku brez večje koristi. Do reševanja pa ne pride in ne pride in večina čaka na megle sile od zgoraj, medtem ko se položaj neusmiljeno slabša.

Najbolj viden pa je položaj v organizacijah, kjer ne delujejo, kot bi morale, organizacija ZK in sindikat. Tam lahko mladinci še toliko sprejemajo sklepe in jih sami izpolnjujejo, še toliko govorijo o nepravilnostih, vendar bodo prej izgubili glas in delovno mesto, kot kaj spremenili.

Praksa se tokrat na žalost lepo pokriva s teorijo. Kjer ni enotne fronte subjektivnih sil, je malo verjetno, da bi prišlo do ustavnih samoupravnih odnosov. V fronti zija luknja in nič ne pomaga. Mišlim, da bi bilo pravilno, da bi v teh organizacijah, kjer se naprej veselo uvažajo pesek in prepuščajo vodenje samozvanim pooblaščenim delavcem, morale nastopiti skupaj ZK, zveza sindikatov in zveza socialistične mladine. Samo vsi skupaj bi lahko kaj spremenili, obudili vse delovne ljudi in oživili družbenopolitične organizacije, da bi obrnile svojo pozornost od zbiranja krompirja za ozimnice in organiziranja proslav na bolj zanimivo in življenjsko ter s tem težjo temo — na samoupravljanje, gibanja v naši družbi in uveljavljanje ustavnih odnosov. Samo tako bo lahko bitka za stabilizacijo potekala po načrtu in gradila naš politični in gospodarski sistem.

Šele ta enotna fronta subjektivnih sil v vsaki organizaciji združenega dela, fronta katere družbenopolitične organizacije se stalno utrjujejo in krepijo v vsebinskem, kadrovskem in organizacijskem smislu ter kalijo v bitki za samoupravljanje, bo dosegla to, kar hočemo: da bi bolje živeli in ustvarjali.

BORUT SLOKAN